

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye — Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK, az 1098/2007/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1343/2011/EU és az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

(COM(2016) 134 final — 2016/0074 (COD))

(2016/C 389/09)

Előadó: Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

2016. április 7-én a Tanács, április 11-én pedig az Európai Parlament úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése és 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK, az 1098/2007/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1343/2011/EU és az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

(COM(2016) 134 final – 2016/0074 (COD)).

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2016. június 30-án elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2016. július 13–14-én tartott, 518. plenáris ülésén (a július 13-i ülésnapon) 74 szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések

1.1. Az EGSZB teljes mértékben egyetért az Európai Bizottság megközelítésével, amely szerint a technikai intézkedések jelenlegi irányítási rendszerét frissíteni és egyszerűsíteni kell, és erre az erőforrásokkal való gazdálkodással és az erőforrások védelmével kapcsolatos hosszú távú stratégia alapján kell sort keríteni.

1.2. A javasolt újítások és módosítások közül több is közvetlen módon segítene abban, hogy a flották alkalmazkodni tudjanak a kirakodási kötelezettséghez és a maximális fenntartható hozamhoz. Az EGSZB ezeket kedvezően fogadja, mivel olyan reformokról van szó, amelyek nagyobb működési rugalmasságot biztosítanak, és elősegítik a halászeszközök nagyobb szelektivitását.

1.3. Néhány javaslatot azonban az Európai Bizottság úgy terjesztett be, hogy nem vette teljes mértékben figyelembe a halászati tevékenységek gyakorlati körülményeit, és nem értékelte a gazdasági és társadalmi hatásokat. Az EGSZB nincs meggyőződve arról, hogy ezek a javaslatok észszerű kompromisszumot jelentenek a halászati ágazat érdekeinek rövid és középtávon történő védelme és a halászati erőforrások jobb megőrzése között. E tekintetben az EGSZB külön figyelmet kíván fordítani a következő szempontokra:

1.3.1. Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy fontolja meg a szembőség méretére vonatkozóan javasolt változtatásokat, és hogy indokolatlan vagy szükségtelen növelés vagy csökkentés nélkül referenciaként azt a szembőséget alkalmazza, amelyet a flotta az egyes halászati tevékenységek esetében használ.

1.3.2. Az EGSZB hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a javaslatba ne kerüljenek bele olyan, az egyes fajokra alkalmazandó minimális szembőségre vonatkozó módosítások, amelyek nem kellően indokoltak.

1.3.3. Az EGSZB úgy véli, hogy olyan szabályokat kell bevezetni, amelyek lehetővé teszik az innovációt és a nem kívánt fogások esetében az értéknövelést.

1.3.4. Az EGSZB azt javasolja, hogy kezeljék rugalmasan a halászati kapacitás bruttó tonnatartalmában (BT) megállapított, a tagállamokra a közös halászati politika (KHP) által kivetett felső határait, hogy a hajók alkalmazkodni tudjanak a kirakodási kötelezettséghez, és hogy elősegítsék a fedélzeti munkakörülmények javítását.

1.4. Az EGSZB arra kéri a Tanácsot, az Európai Parlamentet és az Európai Bizottságot, hogy mielőtt a felmerült javaslatokkal kapcsolatban bármilyen döntés születik, alakítsanak ki valódi párbeszédet a halászokkal és képviselőikkel. A szabályok betartásához a halászok hallgatóságos hozzájárulása és együttműködése szükséges. A szabályokat könnyebb alkalmazni, ha a halászokat teljeskörűen bevonják a vitába.

1.5. Az EGSZB arra biztat, hogy a teljes regionalizációs folyamat során tartsák fenn ezt az érdekelt felekkel folytatandó párbeszédre vonatkozó kötelezettségvállalást.

2. Háttér

2.1. A technikai intézkedések hatalmas szabályrendszert alkotnak, és arra vonatkoznak, hogy hogyan, hol és mikor lehet halászati tevékenységet folytatni. Jelenleg számos olyan rendelet, módosítás, végrehajtási szabály és átmeneti technikai intézkedés létezik, amely az uniós vizekre, valamint az uniós vizeken kívül halászó közösségi hajókra egyaránt vonatkozik. A gyakorlatban több mint 30 rendelet tartalmaz technikai intézkedést, amelyek közül különösen fontosak azok a rendeletek, amelyek az Atlanti-óceánra ⁽¹⁾, a Földközi-tengerre ⁽²⁾ és a Balti-tengerre ⁽³⁾ vonatkoznak.

2.2. Az Európai Bizottság kétszer tett sikertelen kísérletet arra, hogy felülvizsgálja és frissítse a technikai intézkedések e bonyolult jogi keretét.

2.3. Fontos, hogy az uniós halászati jogszabályokat és politikát mielőbb hozzáigazítsák a KHP által bevezetett új változásokhoz, mint amilyen például a kötelező visszadobás és a maximális fenntartható hozam fokozatos elérése valamennyi állomány esetében, legkésőbb 2020-ig. E célkitűzések bevezetése nagy kihívást jelent az uniós halászati ágazat számára.

2.4. Ki kell továbbá emelni, hogy a közelmúltig a közös halászati politikával kapcsolatos döntéseket a Tanács egyedül hozta meg. Ennek következtében a technikai intézkedéseket részletekbe menően, uniós rendeletek formájában fogadták el, nem pedig regionális szinten kidolgozott szabályokként, amelyek az egyes tengermedencék és halászati tevékenységek sajátosságait figyelembe vennék. E tekintetben a kizárólag a mikroszintű irányításra vonatkozó megközelítés az uniós intézmények azon szándékával együtt, hogy módosítások formájában kezeljék az összes technikai részletet, olyan bonyolult jogi rendszert eredményezett, amely kevés mozgásteret nyújt, és amelyet az ágazat nehezen ért és teljesít.

2.5. Az Európai Bizottság most egy új keretrendeletre ⁽⁴⁾ tesz javaslatot, amely általános rendelkezéseket és közös szabályokat tartalmaz, valamint (régión szerinti) alapkövetelményeket, amelyek alapintézkedésként szolgálnak a regionalizált intézkedések kidolgozásáig és az uniós jogba történő beépítésükig.

3. Az Európai Bizottság javaslatának összefoglalása

3.1. A benyújtott javaslat révén az Európai Bizottság arra törekszik, hogy hozzájáruljon az új KHP fő célkitűzéseinek rugalmas és regionalizált módon történő eléréséhez. Különösen a következők szükségességét hangsúlyozza: a tengeri fajok fiatal egyedei és ívó rajai halászatának csökkentése, a halászeszközök nagyobb szelektivitása, védett fajok halászatának elkerülése, visszadobott halmennyiség csökkentése és a környezetre gyakorolt hatás minimalizálása.

3.2. E célok eléréséhez az Európai Bizottság olyan szöveget nyújtott be, amelynek célja, hogy az erőforrásokkal való gazdálkodással és az erőforrások védelmével kapcsolatos hosszú távú stratégia alapján frissítse és egyszerűsítse a technikai intézkedések jelenlegi irányítási rendszerét. A rendeletre irányuló javaslatban az Európai Bizottság különös figyelmet fordít a visszadobás problémájára, a regionalizációra, az érdekelt felek fokozott bevonására és a halászok felelősségvállalásának növelésére.

⁽¹⁾ A Tanács 1998. március 30-i 850/98/EK rendelete a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról, amely az Atlanti-óceán északkeleti részére vonatkozik (2012 óta pedig a Fekete-tengerre is) (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2006. december 21-i 1967/2006/EK rendelete a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről (HL L 409., 2006.12.30., 9. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2005. december 21-i 2187/2005/EK rendelete a Balti-tenger, a Bælték és az Øresund halászati erőforrásainak technikai intézkedések révén történő védelméről (HL L 349., 2005.12.31., 1. o.).

⁽⁴⁾ COM(2016) 134 final.

3.3. A legfontosabb újítások és módosítások a következők:

- a következők egységes szerkezetbe foglalása és naprakésszé tétele: célkitűzések, célértékek, az érzékeny fajok járulékos fogásainak küszöbértékei, a jó kormányzás elvei és fogalom meghatározások, amelyeket korábban különböző szabályok keretében szabályoztak;
- közös technikai szabályok vagy intézkedések megállapítása, amelyeket valamennyi tengermedence tekintetében alkalmazni kell, és állandónak kell tekinteni. Ezek az intézkedések a következők: tiltott halászeszközök és halászati gyakorlatok, a vontatott halászeszközök és a statikus hálók használatára vonatkozó általános korlátozások és feltételek, az érzékeny fajok és élőhelyek védelme, minimális állományvédelmi referenciaméret és a visszadobás csökkentésére szolgáló közös intézkedések;
- a regionalizáció fejlesztése a regionális intézkedések hiányában alkalmazandó alapvető intézkedések megállapítása révén, amelyek elsősorban a javaslat függelékében található. Ezenkívül meghatározzák a technikai intézkedéseknek a többéves tervek, ideiglenes visszadobási tervek és állományvédelmi intézkedések keretében, regionális szinten történő meghatározásához szükséges felhatalmazásokat. A szöveg védzáradékot is tartalmaz arra az esetre, ha a tengeri fajok védelme érdekében azonnali intézkedésre van szükség.

4. Általános megjegyzések

4.1. Bevezető megjegyzések

4.1.1. A technikai intézkedések aktuális szabályozásai jelenleg az EU legelavultabb jogi keretrendszerét alkotják, ezért az EGSZB alapvető fontosságúnak tartja, hogy ezt az új egyszerűsített rendeletet kellő gyorsasággal fogadják el, ami lehetővé teszi az ágazat számára, hogy a felmerülő kihívásokhoz gyakorlatias és megvalósítható módon alkalmazkodjon.

4.1.2. Az EGSZB úgy véli, hogy a technikai intézkedéseket az érdekelt felekkel folytatott közvetlen és kielégítő konzultációt követően szabad elfogadni. A technikai intézkedéseknek rugalmasabbnak és a sajátos szükségletekre érzékenyebbnak kell lenniük, elfogadásukra pedig gyors és hatékony döntéshozatali folyamat keretében kell sort keríteni, ami lehetővé teszi az új változásokhoz való alkalmazkodást.

4.1.3. A KHP reformja a halászati gazdálkodás számára innovatív stratégiát hozott létre, amelynek alapjául az eredményalapú megközelítés és a regionalizáció bevezetése felé történő elmozdulás szolgál. Az EGSZB teljes mértékben egyetért ezzel az új megközelítéssel.

4.2. Védelem

4.2.1. Az EGSZB teljes mértékben egyetért az Európai Bizottság stratégiájával, amely szerint megszüntetik vagy egyszerűsítik azokat a fiatal egyedek védelme céljából tilalom vagy korlátozás hatálya alá vont területeket (50 % körül), amelyek az ágazat erőfeszítéseinek, az állomány helyreállításának vagy a környezeti változásoknak köszönhetően már nem érvényesek vagy okafogyottá váltak.

4.2.2. Az EGSZB azt is támogatja, hogy az összes erőfeszítést a technikai intézkedések továbbfejlesztésére fordítsák, hogy ezáltal javítsák a halászterületek állapotát és elősegítsék megőrzésüket, a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) szakvéleménye alapján és a tagállamok, a halászati ágazat és az egyéb érdekelt felek észrevételeinek figyelembevételével.

4.3. A gazdaságra és a társadalomra gyakorolt hatások

4.3.1. Nyilvánvaló, hogy számos javasolt szabály esetében jelentős változásokra lesz szükség a halászati módszerek és eszközök terén, ami gazdasági és társadalmi szempontból is tényleges hatást jelent. Az Európai Bizottság elismeri, hogy a KHP új kihívásai rövid távon jelentős hatást gyakorolnak a halászati ágazatra; bár a hosszú távú hatás kedvező lesz. Az Európai Bizottság azonban a mai napig nem próbálta meg felbecsülni azokat a társadalmi és gazdasági költségeket, amelyekkel a javaslat alkalmazása rövid távon járni fog. Az EGSZB úgy gondolja, hogy ez a hiányzó információ megakadályozza annak megállapítását, hogy a javaslat ésszerű egyensúlyt teremt-e a halászati ágazat érdekeinek rövid és középtávon történő védelme és a halászati erőforrások jobb megőrzése között.

4.3.2. A hajótulajdonosokra és a tengeri halászokra gyakorolt rövid távú negatív hatások (például a célfajok kifogott mennyiségének csökkenése és a felszerelés beszerzésével kapcsolatos új kiadások) ellensúlyozása érdekében az EGSZB helyénvalónak ítéli a fogási ágazatnak az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból (ETHA) történő támogatását.

4.3.3. Az EGSZB úgy véli, hogy a javaslat semmilyen módon nem értékeli a tengerbiztonságra gyakorolt hatást. Az új halászati politikák potenciális veszélyeket hordoznak a személyzet biztonságára (pl. a járulékos halfogás feldolgozásából adódó megnövekedett munkaidő) és a hajó biztonságára vonatkozóan (pl. a járulékos halfogás mennyiségének növekedése következtében a hajó stabilitásának változása); ezeket a kockázatokat is figyelembe kell venni, és elemezni kell őket.

4.4. *Végrehajtás és teljesítés*

4.4.1. A KHP-ről szóló új alaprendelet⁽⁵⁾ az előbbieken említett célkitűzések eléréséhez különböző technikai és állományvédelmi intézkedéseket irányoz elő. E cél eléréséhez a legfontosabb intézkedést a többéves tervek jelentik, amelyek megállapítják az állományok és az érintett tengeri ökoszisztéma fenntartható kiaknázásának keretét, és amelyeknél különösen fontos, hogy megfelelő technikai intézkedéseket tartalmazzanak (10. cikk (1) bekezdés f) pont).

4.4.2. Az Európai Bizottság véleménye szerint a javaslat a jogbiztonság biztosítása szempontjából mindaddig szükséges, míg jóvá nem hagyják a többéves gazdálkodási terveket, mivel a javaslat átmeneti megoldást jelent arra, hogy a jelenlegi jogi rendszert a technikai intézkedések tekintetében hozzáigazítsák a KHP új követelményeihez. Az EGSZB szükségesnek tartja ezt az átmenetet.

4.4.3. Az EGSZB úgy véli, hogy a regionalizáció megfelelő kialakításához és végrehajtásához az Európai Bizottságnak a tagállamok által javasolt közös ajánlások alapján kellene többéves terveket és visszadobási terveket javasolnia, hogy elkerülhesse a mikroszintű irányítás újbóli hibáját. Az Európai Bizottságnak saját szerepét a tagállami javaslatok összeegyeztethetőségének ellenőrzésére és koordinációjára kellene korlátoznia, hogy ezáltal biztosítsa a KHP célkitűzéseinek teljesülését. Ily módon biztosíthatja, hogy a halászat új körülményeihez való alkalmazkodást szolgáló, alulról felfelé irányuló intézkedéseket gyorsan elfogadják, amelyeket így az ágazat is jobban elfogad.

4.5. *Regionalizáció és döntéshozatali eljárás*

4.5.1. Az EGSZB egyetért azzal, hogy szükséges bizonyos, minden halászati tevékenységre és régióra alkalmazandó közös alapintézkedések fenntartása, amelyek az új KHP-nek megfelelő közös fogalom meghatározások, elvek és célkitűzések megállapítására korlátozódnak, hogy ne alakuljon ki joghézag.

4.5.2. Az EGSZB azonban rá kíván mutatni, hogy amint a kirakodási kötelezettség összes egymást követő jogalkotási hulláma hatályba lép, a jelenlegi halászati gazdálkodás drasztikusan meg fog változni. A középpontban már nem a kirakodott halmennyiség, hanem a kifogott halmennyiség fog állni. Ily módon kiemelten fontos, hogy a társjogalkotók ne ismételjék meg a múltbeli hibákat, valamint hogy elfogadják, hogy az EU szükséges technikai intézkedéseiről regionális szinten, a szabályokat nap mint nap alkalmazni és betartani köteles felekkel szorosan együttműködve kell dönteni.

4.5.3. Az EGSZB továbbá úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak elő kell segítenie a bizalmi légkört, amely lehetővé teszi a halászok számára, hogy a fokozottabb szelektivitás biztosítása és a véletlen fogások csökkentése érdekében szabadon válasszák ki a leginkább megfelelő eszközöket. Nem szabad elfelejteni, hogy a halászokat a teljes kifogott halmennyiségért fogja terhelni felelősség, és nem csupán a szárazföldön kirakodott mennyiségért; következésképpen meg kell engedni nekik, hogy maguk döntsenek a legjobb szelektív intézkedésekről.

4.5.4. Sajnálatos módon az Európai Bizottság az optimális szembőség szabadon történő megválasztása terén nem alkalmazta egységesen ezt a megközelítést, és a szövegben vannak eltérések a kisméretű nyílt vízi és a tengerfenéken élő fajoknál használt szembőség méretét illetően. A nyílt vízi fajoknál jelentős mértékben csökkentették a szembőség nagyságát, míg a tengerfenéken élő fajoknál megnövelték azt. Ezt a szabályozást nem szabad arra felhasználni, hogy megfelelő indoklás nélkül növeljék a halászok által jelenleg használt szembőség minimális méretét. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a kifogott fajok értékesítésével a halászok a legnagyobb gazdasági haszonra törekszenek, és igyekeznek elkerülni a nem célfajok és a fiatal egyedek kifogását, mivel ezeket levonják a kvótájukból, és kizárólag liszt, olaj vagy olyan hasonló termék előállítására céljából értékesíthetik azokat, amelyek első eladási értéke elenyésző.

4.5.5. A regionalizáció az érdekelt felek nagyobb mértékű bevonását jelenti. A tagállamokkal, tanácsadó testületekkel, a halászati ágazat vállalkozóival, tudósokkal és egyéb érdekelt felekkel való szoros együttműködésben történő jogalkotásnak számos előnye van, amelyek közül kiemelendők: az egyértelműbb, egyszerűbb és az egyes tengermedencék és halászati tevékenységek sajátosságaihoz igazított szabályok; nagyfokú megfelelés a halászok részéről; könnyebb alkalmazhatóság az

⁽⁵⁾ 1380/2013/EU rendelet, 7. cikk.

ellenőrök számára; a szakpolitikák fokozottabb hitelessége és legitimitása; a környezetvédelmi célkitűzésekhez való jobb alkalmazkodás és a halászat szelektivitásának javítása. Következésképpen az EGSZB azt javasolja, hogy a halászeszközökre vonatkozó technikai intézkedéseket helyi és regionális szinten dolgozzák ki és hagyják jóvá.

4.5.6. Jó példa arra, hogy milyen negatív hatásokkal jár az előző megközelítés elmulasztása a földközi-tengeri flotta esete, amelynek súlyos nehézségekkel kellett szembenéznie olyan kötelező külön szabályok⁽⁶⁾ bevezetése miatt, mint például a fonalvastagság csökkentése. Ez a technikai intézkedés a következő területeken okozott problémákat: a hajók biztonsága és kormányzása; jelentős mértékben nőtt a hálók szakadása a háló meggyengülésének és ellenállóképessége csökkenésének következtében; a fogás árának leértékelődése és a visszadobások szükségtelen megnövekedése a vékony, könnyen szakadó fonal használatából adódó minőségromlás következtében.

4.6. **Ösztönzők a halászok számára: a nem kívánt fogás megszüntetése, csökkenése és megelőzése.**

4.6.1. Az EGSZB úgy véli, hogy a halászati ágazatnak a döntéshozatali eljárásban a munkáltatói és szakszervezeteken keresztül történő teljes jogú részvétele komoly ösztönzőként hat, amellyel elérhető a szabályok maximális betartása és jobb megértése.

4.6.2. A javaslat (21) preambulumbekzdésében megállapítják, hogy a kirakodási kötelezettség halászati ágazat általi végrehajtásának segítése érdekében a tagállamoknak olyan intézkedéseket kell hozniuk, mint például a nem kívánt fajok tárolása vagy piaci elhelyezése. Egyértelműen azonban csak kirakodóhelyek építését, illetve átalakítását célzó beruházások támogatását említik. Az EGSZB véleménye szerint a fedélzeti beruházásokra is hivatkozni kellene, amelyek célja a nem kívánt fogások tárolása, feldolgozása és értéknövelése.

4.6.3. Továbbá a hajóknak a visszadobás tilalmának megfelelő átalakítását akadályozzák a KHP által bevezetett mennyiségi határértékek (GT), mivel a használt halászeszközök szelektivitásának fokozódásától függetlenül a visszadobás tilalma következtében nőni fog a nem kívánt fogások mennyisége, amelyeket a fedélzeten kell tárolni és/vagy feldolgozni. Ennek ismeretében az EGSZB a rendszer rugalmasabbá tételét javasolja⁽⁷⁾. Ezért az EGSZB azt ajánlja, hogy amennyiben a hajót oly módon újítják fel vagy alakítják át, amely a mennyiség növekedését eredményezi (extra tárolóterületek vagy a nem kívánt fogások feldolgozásával foglalkozó csapatok létrehozásával), a halászhajók űrtartalmának jegyzékében külön sorban vagy külön jegyzékben tüntessék azt fel.

4.6.4. Másrészt az EGSZB úgy véli, hogy a mennyiség növekedését nem szabad a halászati kapacitás növekedésének tekinteni. Ezért az előző bekezdésben leírt eljárás is alkalmazni kell a hajó felújítása esetén a személyzet biztonságának, a munkafeltételeknek és a fedélzeti elszállásolásának a javítása céljából végrehajtott intézkedések által okozott mennyiségnövekedésre, amennyiben e mennyiségnövekedés nem növeli a hajó fogási kapacitását.

4.6.5. A halászati ágazat jelentős erőfeszítéseket tett az elmúlt években, hogy csúcstechnológiájú halászati módszereket dolgozzon ki a visszadobások és ezek környezetre gyakorolt hatásának minimalizálása céljából. A HTMGB már többször is hangsúlyozta, hogy „az elmúlt négy évben többet sikerült elérni a szelektivitás javítása terén, mint az azt megelőző húsz évben”. Az EGSZB kiemeli azonban, hogy több erőfeszítésre és finanszírozásra van szükség tengerfenék-halászat terén, hogy elősegítsék a szelektivitás technológiai fejlődését.

4.6.6. Az EGSZB elismétli annak fontosságát, hogy ezt a rendeletet ne használják fel arra, hogy az egyes fajokra alkalmazandó minimális szembőséget kellő indoklás nélkül módosítsák. Egyrészt vannak olyan esetek, amelyeknél növelik a szembőséget, például a földközi-tengeri nagyszemű vörösdurbincs esetében, ugyanakkor ezt a minimális szembőséget kiterjesztik olyan területekre is, amelyekre korábban nem volt érvényes (nyugati vizekre). A farkassügér esetében a szembőség 2015 végén egyes területekre (északnyugati vizek) jóváhagyott növelését kiterjesztik olyan területekre is, amelyek a szóban forgó szabályozásban nem szerepeltek (délnyugati vizek).

⁽⁶⁾ 1967/2006/EK rendelet.

⁽⁷⁾ A Nyílt Vízi Fajokkal Foglalkozó Tanácsadó Testület V1 2015 04 18. számú ajánlásával összhangban.

5. A javaslat felépítésére vonatkozó konkrét megjegyzések

5.1. 6. cikk

Az érintett ágazat körében a korábbi, fogalommeghatározásokra irányuló próbálkozások által keltett zavar miatt az EGSZB úgy véli, hogy ha ezek valamely halászezköze vagy annak egy részére vonatkoznak, mellékletben kell azt feltüntetni, az értelmezést megkönnyítő megfelelő grafikai ábrázolással, ahogyan maga az Európai Bizottság is tette az ezen új rendelettel hatályon kívül helyezett 2187/2005/EK tanácsi rendelet 1. mellékletének 2. ábráján.

5.2. 13. cikk

A cikk (2) bekezdése azzal zárul, hogy „a Bizottság külön hangsúlyt helyez az olyan negatív hatások mérséklésére, amelyek a halászati tevékenység más érzékeny területekre való áthelyeződéséből erednek”, amit az érzékeny élőhelyek védelmének összefüggésében is lehet értelmezni; ehhez fontos lenne feltérképezni a védeni kívánt területeket, hogy javítsuk a tengerfenékkal kapcsolatos ismereteket, de nem szabad eleve betiltatni a flotta tevékenységét, amely nagymértékben függ attól, hogy talál-e az általa fogott fajok esetében új halászterületeket, amit az új visszadobási kötelezettség veszélybe sodor. Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak átfogó módon fel kellene térképeznie a veszélyeztetett tengeri területeket, hogy pontosan tudja, mit véd és milyen célból. A teljes fenntarthatóság biztosítása érdekében fontos az is, hogy ne csak a környezetre gyakorolt hatásokat enyhítsük, hanem a halászati övezetek esetleges lezárásából következő társadalmi-gazdasági hatásokat is.

5.3. 17. cikk

Az EGSZB aggodalmát fejezi ki a javaslat 17. cikke (2) bekezdésének tartalmával kapcsolatban, mivel az európai flotta párhuzamosan halászik több, a teljes kifogható mennyiség és a kereskedelmi értékkel bíró kvóták rendszerének hatálya alá nem tartozó fajokat, ami hozzájárul ahhoz, hogy a vállalkozások jövedelmezővé tegyék a halászaik által megvalósított hajóutakat. Rendkívül ajánlatos annak figyelembevétele, hogy ezek a fajok⁽⁸⁾, bár nem tartoznak a teljes kifogható mennyiség hatálya alá, a flotta szokásos fogásai közé tartoznak, ezért közös érdekű fajnak minősülnek.

5.4. 37. cikk

Az Európai Bizottság semmilyen utalást nem tesz a tároláshoz, feldolgozáshoz és a nem kívánt halak értéknöveléséhez kapcsolódó fedélzeti beruházásokra; sőt valójában megtiltja, hogy halliszt vagy halolaj előállítás céljából fizikai vagy vegyi halfeldolgozást végezzenek a fedélzeten. Kevés az ösztönző ahhoz, hogy a halászok a nem kívánt halakat a fedélzeten tartásuk, ha a nem emberi fogyasztásra szánt termékek eladási ára kilogrammonként egy eurócent körül van. Ezért az EGSZB azt támogatja, hogy a szóban forgó cikkben javasolt 54a. cikket teljes egészében töröljék.

6. A mellékletekre vonatkozó részletes megjegyzések

6.1. Északnyugati vizek (VI. melléklet B. rész)

6.1.1. Az EU-nak elő kell segítenie a bizalmi légkört, amely lehetővé teszi a halászok számára, hogy a fokozottabb szelektivitás biztosítása és a járulékos halfogások csökkentése érdekében szabadon válasszák ki a leginkább megfelelő eszközöket. Nem szabad elfelejteni, hogy a halászokat a teljes kifogott halmennyiségért fogja terhelni felelősség, és nem csupán a szárazföldön kirakodott mennyiségért; következésképpen meg kell engedni nekik, hogy maguk döntsenek a legjobb szelektív intézkedésekről.

6.1.2. A mellékletben az Európai Bizottság arra törekszik, hogy a vonóhajók 120 mm-es zsákvéggel ellátott vontatott halászeszközöket kezdjenek használni, ami kétségtelenül a flotta megszűnéséhez vezet, mivel a (biológiai szempontból érzékeny területeken használt) 100 mm-es szembőség esetén csökken a fogás, a 80 mm-es szembőségű hálóval kifogottakhoz képest 35 %-kal.

6.1.3. Az EGSZB nem ért egyet azzal, hogy a cefélékre vonatkozóan az enyhítő intézkedések hatálya alá tartozó új területeket vezessenek be mindenfajta indoklás nélkül, és azzal sem ért egyet, hogy a tengeri madarak véletlenszerű kifogásának elkerülését célzó intézkedéseket vezessenek be, mivel ehhez több elemzésre és tudományos indoklásra van szükség.

⁽⁸⁾ Ezzel például a következő fajokra utalunk: morgóhal (*Triglidae*), tintahal (*Loligo spp*), tengeri angolna (*Conger conger*), közönséges tintahal (*Sepia officinalis*), kakashal (*Zeus faber*), vörös lepényhal (*Glyptocephalus cynoglossus*), aranyosfejű hal (*Brama brama*), kalmár (*Illex spp*), fekete abronchsal (*Aphanopus carbo*), valamint a fésűkagyló (*Pecten maximus*).

6.2. Délnyugati vizek (VII. melléklet B. rész)

6.2.1. Az EGSZB nem ért egyet azzal, hogy a tengerfenéken élő összes fajnál megnöveljék a zsákvég minimális szembőségének méretét. A 70 mm-es szembőségről a 100 mm-es szembőségre történő átállás következtében a hajók gyakorlatilag vizet fognak ki, idővel pedig tevékenységük megszűnik. A munkavégzés módja, az ilyen halászati tevékenységek esetében a visszadobás ritkasága és a célfajok sokfélesége miatt meg kell tartani a 70 mm-es szembőséget.

6.2.2. A cettfélék és a tengeri madarak véletlenszerű kifogásának csökkentését célzó, az ICES VIII és IXa alterületekre vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatban az EGSZB úgy véli, hogy azok jóváhagyása előtt az Európai Bizottságnak be kellene mutatnia a szükséges tudományos indoklásokat, mivel ezeket az intézkedéseket a szóban forgó vizeken nem vagy csak ritkán megtalálható cettfélék és tengeri madarak miatt korábban már elutasították.

6.3. Földközi-tenger (IX. melléklet B. rész)

6.3.1. A 3 mm-es fonalvastagságot meghaladó hálók használatának tilalmát illetően az EGSZB úgy véli, hogy a Spanyol Oceanográfiai Intézet (IEO) által végzett tudományos tanulmány eredményeinek megfelelően a fonalvastagságot 5 mm-re kell módosítani, mivel e fonalvastagság fenntartása az erőforrás védelme szempontjából nem indokolt, és csak gazdasági károkat eredményez, mivel a hálók gyakrabban fognak elszakadni.

6.3.2. Annak kapcsán, hogy tilos a fedélzeten tartani, illetve kihelyezni hajónként 250-nél több csapdát vagy kosarat mélyvízi rákok (köztük a Plesionika fajok) kifogására, az EGSZB úgy véli, hogy e garnéla-faj esetében lehetséges volna fenntartani a jelenleg engedélyezett, 1 500 db-os csapdamennyiséget. Az eddigi tudományos kutatások azt mutatják, hogy a jelenlegi fogási szint a maximális fenntartható hozamnak megfelelő biomasszát meghaladó teljes biomasszát tesz lehetővé, és megállapítják, hogy a tevékenység a jelenlegi formában fenntartható és felelősségteljes módon folyik.

Kelt Brüsszelben, 2016. július 13-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Georges DASSIS